

Zondag 1 januari 2012

Nieuwjaarsdag

Naamgeving en besnijdenis
van de Heer

Besnijdenis van Jezus (±1775)

voorganger
organist
lector

ds Ynte de Groot
Dick Dijkstra
Anny van Wijk

woord van welkom gevolgd door een moment van stilte
zingen Psalm 8: 1, 2, 3 en 6 (*de gemeente staat*)

1. HEER, on - ze Heer, hoe heer - lijk en ver - he - ven
hebt Gij uw naam op aar - de uit - ge - schre - ven -
mach - ti - ge God, Gij die uw ma - jes - teit
ten he - mel o - ver ons hebt uit - ge - breid.

Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,
maar in de mond van kindren doet Gij klinken
uw machtig heil, zo maakt G'uw vijand stil
en doet uw haters buigen voor uw wil.

Aanschouw ik 's nachts het kunstwerk van uw handen,
de maan, de duizend sterren die daar branden,
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,
het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt?

Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven
hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven.
Heer, onze God, hoe vol van majesteit
hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid.

groet, bemoediging, drempelgebed

v: De vrede van de Heer zij met u allen!

g: Zijn vrede zij ook met u!

v: Onze hulp is de naam van de Heer

g: Die hemel en aarde gemaakt heeft.

v Heer, onze God,

Gij die het licht geschapen hebt

en de duisternis overwonnen;

wij vragen U: verdrijf het duister uit ons hart

wendt U tot ons en laat ons niet vallen uit Uw handen.

Door Jezus Christus, onze Heer.

g: Amen

(hierna gaat de gemeente zitten)

zingen

Die ons voor het licht ge - maakt hebt dat wij
le - ven: spreek licht, wees hier aan - we - zig
in uw naam Ik zal er zijn.

eerste lezing Numeri 6: 22-27

zingen Psalm 67: 1

1. God zij ons gun-stig en ge - na - dig.
Hij schen - ke ons 't ge - ze - gend licht
dat o - ver - vloe - dig en ge - sta - dig
straalt van zijn hei - lig aan - ge - zicht:
op - dat hier op aar - de elk uw weg aan - vaar - de
en tot U zich wend',
zo, dat al - ler - we - gen ie - der volk de ze - gen
van uw heil er - kent.

brieflezing Filippenzen 2: 5-11 (gezongen: Tussentijds 85)

- ✓ Laat onder u de gezindheid zijn van Jezus Messias, beeld van God, die niet greep naar het zijn-als-God, maar het naakte bestaan verkozen en de rol van slaaf aanvaard heeft,

allen

Heer is Hij, Je - zus Mes - si - as,
tot glo - rie van God de Va - der!

- ✓ die gelijk aan wat mensen zijn
in hun donkere diepte deelde
en gehoorzaam was tot de dood.

allen Heer is Hij, Jezus Messias,
tot glorie van God, de Vader!

- ✓ Om dit alles heeft God Hem verhoogd
en bekleed met de Naam der namen,
In zijn Naam zal eens alles zich buigen.

allen Heer is Hij, Jezus Messias,
tot glorie van God, de Vader!

evangelielezing Lucas 2: 21

overweging gevolgd door orgelspel

zingen lied 6 uit Tussentijds

1. Van ver, van ouds - her aan - ge - reikt,
een Woord dat toch niet van ons wijkt,
na - bij en nieuw ons aan - ge - daan,
weer vlees ge - wor - den, op - ge - staan.

Uit Woord komt tot ons op de wind.
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt
gehoor bij mensen, onderdak.
Dit Woord, dat God van oudsher sprak.

Dit Woord blijft leven in een lied.
Waar mensen zingen sterft het niet,
als adem die de harten voedt,
als lente die ons bloeien doet!

Dit lied dat onze nacht verstoort
wordt keer op keer als nieuw gehoord.
Het breekt zich baan in morgenlicht,
een nieuwe dag, een vergezicht!

Van ver, van oudsher aangezegd,
een Naam, opnieuw op ons gelegd,
een Woord, dat onze monden vult,
een lied, dat Gods gelaat onthult.

O Woord, zo lang ons toegedaan,
zet ons opnieuw tot zingen aan:
Gezegend, hier en overal
die is, die was, die komen zal!

voorbeden en stil gebed (*elke bede besloten met:*)

Keer U om naar ons toe -
keer ons toe naar el - kaar.

'Onze Vader'

mededelingen, toelichting op de inzameling en inzameling

slotlied lied 211 uit Tussentijds (*staande*)

1. God, schenk ons de kracht
dicht bij U te blij - ven,
dan zal ons geen macht
uit el - kan - der drij - ven.
Zijn wij in U een,
sa - men op uw we - gen
dan wordt ons tot ze - gen
la - chen en ge - ween.

Niemand kan alleen,
Heer, uw zegen dragen;
zegen drijft ons heen
naar wie vrede vragen.
Wat Gij schenkt wordt meer
naar gelang wij delen,
horen, helpen, helen, -
vruchtbaar in de Heer.

Vrede, vrede laat
Gij in onze handen,
dat wij die als zaad
dragen door de landen,
zaaiend dag aan dag,
zaaiend in den brede,
totdat in uw vrede
ons hart rusten mag.

God, schenk ons de kracht
dicht bij U te blijven,
dan zal ons geen macht
uit elkander drijven.
Zijn wij in U een,
samen op uw wegen
dan wordt ons tot zegen
lachen en gewezen.

zending en zegen (*besloten met*)

